

הוא הרים את ידו

שתי נשים ובת סינילגה, בתו של המשורר, מתייפחת בהלווייתו, נשי-ענת על בעלה, ארתור אייזנשברג. לידה — אמה, בלה, שהיתה אשתו השלישית והאחרונה של המשורר. דקות ספורות לאחר מכן התעלפה סינילגה, ואמה עוררה אותה בסטירות. ליד בלה — השחקנית חנה רובינא, שילדה לפו את בתם אילנה.

החרוז האחרון

אורות הבמה, שרה אילנה רובינא את עלם חן, במסגרת פסטיבל הפזמון הישראלי.

באותו רגע כדיוק, הרים אביה הגוסס את ידו בתנועה של ברכה, ובקול צלול, כשמבטו נודד למרחקים, אמר מילה אחת קצרה: שלום.

בירושלים הרחוקה, הרעידו מחיאות היד כפיים את האולם, ואילנה קיבלה בחיידך תודה את האהדת הקהל.

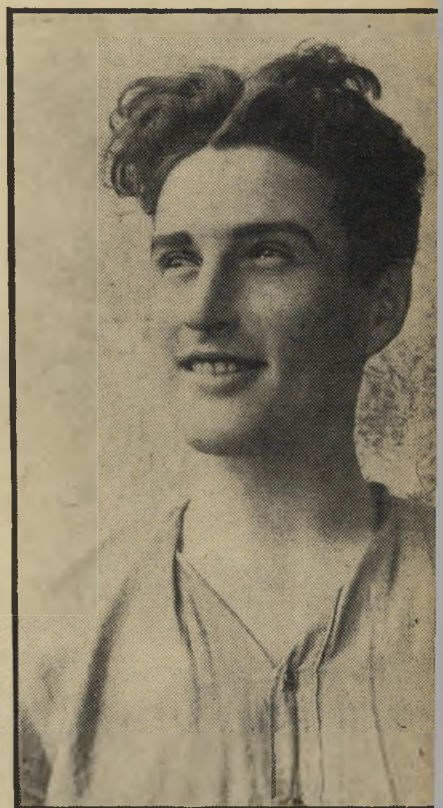
בתל-אביב, התיישב הרופא מעל היד מיטה, קבע את מותו של אביה — עלם-החן של תל-אביב הקטנה, ואחד המי-שוררים הבולטים של תקופת שחלפה ללא שוב — אלכסנדר פן.

שאיפה

לשלמות

היה לו כל מה שיכול אדם לבקש: יהי יופי נדיר, שפע כישרונות מדהים, קסם אישי לא רגיל, נשותיה של תל-אביב הקטנה עזבו בעלים וחברים כדי ליפול לזרועותיו כפרי בשל, כשבקבוק משקה

בן 17 עם הרובסקה ושביל באמי-צע — הסמל המסחרי של עלם-החמודות המקסים בתקופה של שנות המהפיכה, עוד בטרם עלתו לארץ.

אינני רוצה להיות אינני, אני רוצה להיות ישני בכל שנייה (פן, ב"רחוב העצב החד-סיטרי")

השעה היתה 21.45, במוצאי יום העצמאות.

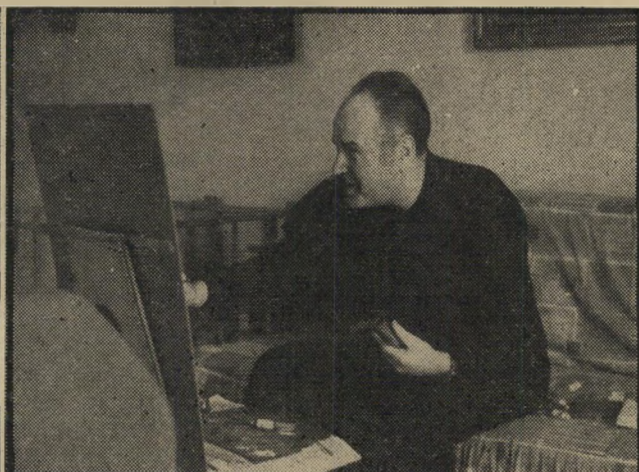
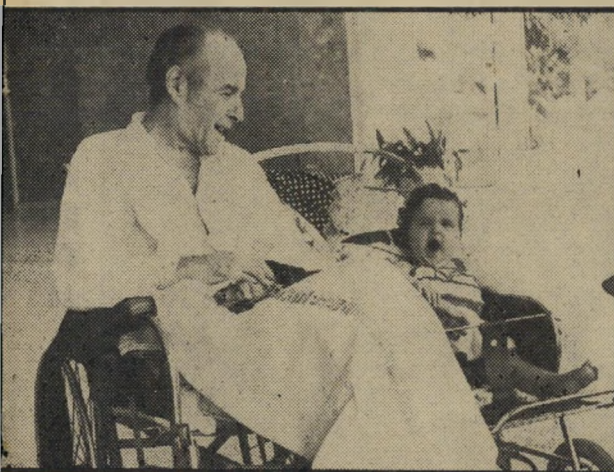
אל תוך האולם האפולולי של בניני האומה בירושלים, כשלגופה שמלת מקסי תכולה, ושערה הבלונדי הקצר זוהר כי

עטוף בשליח, לפי בקשתו

חרוף מצוי דרך קבע בכיסו היה אלכסנדר פן הדמויות הבולטות של ארץ-ישראל הנולדת. ואף על פי כן, היה הוא איש עצוב, אותה הג דות, שאף משורר אמיתי לא הצליח להימלט ממ אותו חוסר שביעות-רצון, שמקורו בשאיפה לשל — לא פסחו גם עליו, על איש הרעים, הנשים וז על מיטת חוליו, בערוב ימיו, אמר: "הייתי ר להגיע עוד פעם אחת בחיי לביטוי כמו "מים בוכים כי בראש ובראשונה, מעל ומעבר לכל

ביטוי שהשתמש בו באחד משיריו בק "רחוב העצב החד-סיטרי": "..... 190 ויהיו מים בוכים / כמו אצלי בעיניים".

המאשיכים חנוך לוין בי הלווייתו של פן, משוררים צעירים רבים באו ללוויה, דויד אבידן, יאיר הורוביץ, יעקוב בסר.

בן 62 שניים על כיסא — אחד בסוף הדרך, שנייה בתחילת אלכסנדר פן עם נכדתו אלכסנדרה, זמן קצר הניתוח בו נאלצו לקטוע לו רגל, אבל למרות מחלתו, רוחו לא

בן 58 פן בדירתו, מצויר פורטרט עצמי — ציור שלא הספיק להשלים עד מותו. מלבד בעיור, עסק פן גם באיגרוף, בכתיבת שירה, בקריאה ובמישחק. הכל — בהצטיינות.